

ΡΩΜΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Εἰκοστὸν καὶ δεύτερον ἀριθμοῦντες χρόνον
'στὴν κλεινὴν ἐδρεύομεν γῆν τῶν Παρθενῶνων.

Ἐνιὰκόσκα καὶ χίλια καὶ ἑπτὰ,
εὐτυχίαις παντοῦ καὶ λεπτά.

Τῶν ὄρων μας μεταβολή, ἐνδιαφέρουσα πολὺ.

Γράμματα καὶ συνδρομαί—ἀπ' εὐθείας πρὸς ἐμέ.
Συνδρομὴ γὰρ κάθε χρόνο—ὁ κτὼ φράγκα εἶναι μόνον.
Γιὰ τὰ ξένα ὅμως μέρη—δέκα φράγκα καὶ στὸ χέρι.

Ἐπὶ καὶ δέκα μηνὸς Φλεβάρη
καὶ ἀκούω φθόγγους τοῦ γκαμηλιάρη.

Ἐβδομήντα καὶ ἐνὶ καὶ ἐνιὰκόσκα,
μασκαράδων τροχίζεται γλῶσσα.

Ἀπόκρια με πάχη καὶ Μαραθωνομάχοι.

—Δὲν εἶδες, Περικλέτο μου, τοὺς Μαραθωνομάχους
καὶ ροβολοῦν ἀπὸ ψηλὰ καὶ νὰ σαλεύουν βράχους;

—Δὲν εἶδ' αὐτοὺς τοὺς μαχητὰς
τοὺς μακαριωτάτους,
ποὺ τοὺς δοξάζουν κατ' αὐτὰς
οἱ βουλευταὶ τοῦ κράτους,
Παπαμιχαλόπουλος μετὰ μακροὺς αἰῶνας
ἔφερε στὴν μνήμην μας τοὺς πάλαι Μαραθῶνας.

—Δὲν εἶδες σὺ τοὺς μαχητὰς με ρώμην ἐξαισίαν,
αὐτοὺς, ποὺ κατετρόπωσαν τὴν βάρβαρον Ἀσίαν,
αὐτοὺς, ὅπου βροντόφωνοι τοὺς ἐψάλαν Αἰσχύλοι,
καὶ τώρα τοὺς ἀνέφεραν τῶν βουλευτῶν τὰ χεῖλη;

Ἄμμ' εἶδες σὺ, σαράβαλο,
τὸν κύριο Καρνάβαλο,
καὶ πίσω μαγκαρίζ
νὰ κἀνὴ φασαρία;

—Δὲν εἶδες σὺ, μαμμόθρεπτε τῆς γῆς τῆς ψωραλέας,
τῶν μαχητῶν τὰ δόρατα, τὰς περικεφαλαίας;
Δὲν εἶδες κλέη ζηλευτὰ
'στῆς δόξης τὸ κονάκι;
Δὲν εἶδα τίποτ' ἀπ' αὐτὰ,
μόνον τὸ γαῖτανάκι.

Πῶς δὲν ἀντίκρυσες αὐτοὺς
τοὺς μαχητὰς τοὺς τορνευτοὺς,
ὅπου προβαίνουν ροδαλοὶ
με μάγουλα σὰν μῆλα;
Δὲν εἶδα τέτοιους, Φαπουλῆ,
μονάχα τὴν γκαμῆλα.

Δὲν εἶδες σὺ βελῶν βροχήν;
δὲν ἄκουσες τὴν ἰαχήν
τῆς Νίκης τῆς Ἑλλάδος
'στὴν πόλιν τῆς Παλλάδος;

Π.— Ἐγὼ μόνον, βρὲ σαλιάρη,
ἄκουσα τὸν γκαμηλιάρη
νὰ βαρῇ τὸ τουμπελέκι καὶ βραχνὸς νὰ τραγουδᾷ
καὶ ἡ γκαμῆλα νὰ πηδᾷ.

Φ.— Ἄμμ' δὲν ἄκουσες τὸν κρότον
τῶν ἀσπίδων, ταπεινέ;

Π.— Ἄκουσα τῶν Πιερότων
τὰ κουδούνια, κουενέ.

Φ.— Ἄμμ' δὲν ἄκουσες καθόλου, παμφιλτάτη κεφαλή,
κανενὸς Αἰσχύλου τόνο;

Π.— Ἄκουσα, βρὲ Φαπουλῆ,
τὸν Θεοδοσίου μόνον.

Φ.— Δὲν ἐκύτταξες νεκράς, Περικλέτο πατριώτη,
στρατιᾶς θεοστυγεῖς;

Π.— Εἶδα τῆς Ἀποκρηῆς τὴν Βασίλισσα τὴν πρώτην
με τὸ κάρρο κατὰ γῆς.

Φ.— Μαχητῶν βροντοῦν ἀσπίδες
καὶ ἀντηχοῦν οἱ γύρω κάμποι...
Τὴν Ἀκρόπολιν δὲν εἶδες,
βρὲ ζωντόβολο, νὰ λάμπη
μ' ἕνα φῶς Ἀπτέρου Νίκης,
μ' ἕνα φῶς λευκῶν μαρμαρῶν,
ποῦ τὸ βλέπει μετὰ φρίκης
ἕνας συρφετὸς βαρβάρων;

Π.— Μῆτε κανενὸς ἀσπίδα,
μῆτε φῶς τοιοῦτον εἶδα
'στὴν Ἀκρόπολιν ψηλὰ.

Δρὸ παληάτσους βλέπω μόνον
με τὸ ντέφι, φαμφαρόν,
νὰ γυρεύουν ψιλὰ.

Φ.— Εἶδες οὐρανοὶ ν' ἀνοίγουν καὶ Παράδεισοι, βρὲ βῶδι;

Π.— Εἶδα ντόμινα νὰ βγαίνουν καὶ ν' ἀνοίγῃ τὸ Τριῶδι.

Φ.—'Αμμ'δὲν εἶδες, Περικλέτο, καὶ τὸν πάλαι Μιλτιάδη;
Π.—Εἶδα τοῦ Φθισιατρείου τὸν χορὸ προχθές τὸ βράδυ.

Ὅμως, φίλε Φασουλῆ,
ποῦ χεῖς μάθησι πολλή
καὶ πολύξερο μῆλός,
δὲν μοῦ λές παρακαλῶ
στοὺς καιροὺς ἐκείνους τότε τῶν ἀριπρεπῶν προγόνων
'πάθαιναν καθὼς καὶ τώρα φυματίωσιν πνευμόνων;

Φ.— Μὰ καὶ σὺ μὲ τῆς πολλαῖς
τῆς σοφίας δὲν μοῦ λές
ἂν κι'οἱ Μαραθωνομάχοι
'παύσιναν ποτὲ συνάχῃ
σάν καὶ τοῦτο, Περικλέτο,
σοῦσπασε τῆς μύταις φέτο;

Π.— Ἀρχισε τὸν Ἱπποκράτη
τὸν παλῆρό νά μελετᾷς,
καὶ γιὰ τοῦτο, βρὲ σακάτη,
τοῦ λοιποῦ δὲν θά'ρω τᾶς.

Φ.— Χιλιάδες χρόνια πέρασαν,
πολλοὶ πλανήταις γέρασαν
καὶ νέαις ὁγῆκαν γρίπαις.

Κι' ἄλλαις ἀρρώστειαις φύτρωσαν,
ὅπου πολλοὺς ἐλύτρωσαν
ἀπ' τοῦ ντουνητῆς λύπαις.

Πληθὺς παρήλθ' ἐνιαυτῶν,
εὐρέθη καὶ τὸ φθόριον,
κι' ἐκ τῶν ἀρχαίων μαχητῶν
δὲν μένει σκόνης μῆριον,
κι' ὁ Παπαμιχαλόπουλος τοὺς ἐνθυμήθη τώρα
κι' Ἑλλήνων στήθη γύρω μας κτυποῦν θωρακοφόροι.

Τί μήνυμα χαρμύουσιν
'στὴν πλάσιν τῶν βατράχων!...
θὰ κάνουμε μνημόσυνον
τῶν Μαραθωνομάχων.

Εἰς ἡμέρας συμφορᾶς
εὐαγγέλια χαρᾶς,
κι' ὁλοένα μνημονεύω μὲ συναχόμενὴ μύτη
τὸν παλῆρό τὸν Μιλτιάδη, τὸν τρανὸ τὸν μακαρίτη.

Εἰς ἡμέρας Καρνάβαλων,
Περικλέτο ἐδελυρῆ,
τῶν τροπαίων τῶν μεγάλων
ἀναμνήσεις ἱεραί.

Δὲν εἰξεύρεις πόσον χαίρω,
μὰ πῶς ἤθελα νὰ ξέρω
ἂν κι'οἱ Μαραθωνομάχοι
'πάθαιναν ποτὲ συνάχῃ.

Ἐλα θέαμα νὰ ὀθῆς,
Περικλῆ ντελφισέκη,
'Ἀρλεκίνος ἀναιδής,
'μπρὸς τὸν Μιλτιάδη στέκει,
κι' ἀντηχεῖ περιφορᾶς
φθόγγος ἱερᾶς ὠδῆς
καὶ γκαμήλας τουμπελέκι.

Τοῦ κοτίνου τὸ κλαδί
κοινὸν κτῆμα, κοινὴ χάρις,
καὶ μ' Αἰσχύλους τραγουδεῖ
μεθυσμένος γκαμηλιάρης.

Κλάδους δρέψετε κοτίνων,
ἴτε, παῖδες τῶν Ἑλλήνων,
νὰ λυτρώσετε τὴν μάνα...
χόρψε, κυρὰ νταρντάνα.

Τρέξετε κατὰ θαρβάρων,
ἤλθε κατ' αὐτὰς κι' ἡ Νίκη,
κι' ἄς ὑμνοῦμεν ἐκ τῶν κάρρων
'φεταινὸ μασκαράλῃκι.

Βάρδα' μπρὸς καθεὶς νὰ δράσῃ
ἀτρομήτως καὶ γενναίως
γιὰ τοὺς Κρούμους καὶ τοὺς Βλάχους.

Βάρδα' μπρὸς γιὰ νὰ περάσῃ
κι' ὁ Καρνάβαλος ὁ νέος
μὲ τοὺς Μαραθωνομάχους.

Τί μνημόσυνο μεγάλο,
ποῦ τὸν σβέρκο μου θὰ βγάλω,
κι' ὁ Κορφιᾶτης λέγει τὰδε,
Περικλέτο μου σκαρτάδε:

Ἦθελα νὰ δώσω μούντζαις 'στὴν ψωροπολιτικὴ
καὶ 'στὴν Κέρκυρα νὰ πάω καὶ μακρύτερ' ἀπ' ἐκεῖ,
ἀλλὰ πρῶτα περιμένω τὸ μνημόσυνο νὰ γίνῃ
γιὰ τοὺς Μαραθωνομάχους,
καὶ κατόπιν ὁ Κορφιᾶτης μὴ γιὰ πάντα σὰς ἀφίει
μέσα 'στὴ Βουλὴ μονάχους.

Πρῶτα κόλλυβα θὰ κάνω, πρῶτ' ἀγάλματα θὰ στήσω
'στὸν ἀρχαῖο Μιλτιάδη,
κι' ἔπειτα θὰ παραιτήσω
τὴν Βουλὴ καὶ τὸ κοπάδι.

Εἶναι μέγα μὲ τὴν αἴγλην τοῦ Κουδέρνου ν' ἀνταγωνίστῃ
καὶ νὰ σεῖσαι λιγερά,
πλὴν σὲ κάνουν μὲ τῆς πίκραις ἐξανθήματα νὰ βγάλῃς
λές καὶ νάχῃς ἱλαρά.

Τί μεγάλο πανηγύρι,
Περικλέτο κακομοίρη,
λέτε, στόματα στομύλα,
χόρευε, κυρὰ γκαμήλα,
χόρευε, κυρὰ Σουσού,
κι' ὅλοι σκούζουν ὑπὲρ σοῦ.

**Θούριον τοῦ Καρνάβαλου,
τοῦ δεσπότη τοῦ μεγάλου.**

Π.—

Ἦλθε πάλιν ἀταράχως
ὁ Καρνάβαλος μὲ πάχος,
δυνατός, καλοθεμεμένος,
καὶ πολὺ καρδαμωμένος.

Πιερότοι καὶ Παληάτσοι
τριγυρίζουν τὸν δεσπότη,
καὶ ζητεῖ παντοῦ χαράτσι
γιὰ χορὸ καὶ φαγοπότι.

Εγευμόννει φουκαράδες
καὶ θραβεῖ μασκαράδες,
κι' ὁ λαὸς καρναβαλίζει
καὶ φωνάζει: κι' ὁλοῦζει.

Ἐμπρὸς σὲ τούτου τὸ στομάχι
νηστικοὶ γονυπετοῦν,
κι' ὅλ'οἱ Μαραθωνομάχοι
τὴν λαπάρα του κυττοῦν.

Ὦχι! ἐλθαῖς καὶ κορδονάκια,
ρήτορες ρουσφετιλῆδες,
ρόπαλα καὶ γαϊτανάκια
καὶ τῶν κάρρων Φασουλῆδες.

Κράνη, θώρακες, λεπίδια,
καὶ καθρόνια καὶ σανίδια,
ξεμωράματα παιδιῶν
καὶ γερόντων ὄργανοι,
καὶ σὲ κάρρα σκουπιδιῶν
σανιδόφρακτοι θεσμοί.

Πατριῶται Ραμπαγάδες
μὲ λιθρέα καὶ μὲ σκούφρα,
κι' ἐρυθροὶ θεσμοφραγάδες,
ποῦ μουντζόνουν κάθε μποῦφο.

Τί Καρνάβαλος μὲ πλούτη,
μὲ φασέκια, μὲ μπαροῦτι,
Παρθενῶνας φωτοβόλους,
μέλλοντας στρατοὺς καὶ στόλους,
πυροβόλων δοκιμάς,
κανονιαῖς γιὰ πληρωμάς,

συζητήσεις ἀρβυλῶν,
κι' ὅλα μία Βαβυλῶν.

Τί Καρνάβαλος τῶντι,
Φασουλῆ μου κουτσοδόνη.
Πόλεμοι περὶ στομάχων,
κλέη Μαραθωνομάχων,
τυμβωρύχοι προπατόρων
καὶ πληθὺς πατριδεμπόρων.

Κομητάτα, ποῦ βροντοῦν
'στὴν ἀγῶνα τὸν μεγάλον,
ἔως ὅτου καταντοῦν
Κομητάτα Καρνάβαλων.

Περисσεύματα Ταμειῶν,
σάλοι Παγεπιστημίων,
δύο καμινῶν συγκρούσεις,
τῶν Μουσῶν καὶ τῆς Βουλῆς,
ποῦ γελᾷ νὰ τῆς ἀκούσῃς
καὶ πολλὰ πλάκα λείψ.

Ἄντρο καίνουρο κάνεις
μὲ τῶν λόγων τῶν φτήνια,
κι' ἐν κηδάραις κι' ἐν ὀργάνοις
στέφεις καὶ τὰ δηρὰ καμινία.

Ἄθνηδες ἀρπάζει δόρυ
κάθε Τρίγκουλος ἄβρο,
ἀνθράξ διθειούχος, φόροι,
κι' ἀνθράκες ὁ θησαυρός.

Γνώσεων καταναλώσεις,
δρόμων λάσπαις λιπαραίς,
φοιτητῶν διαδηλώσεις
γὰ βιβλίων ἀγοραίς.

ὦχ! ἄμᾶν καὶ σινανά!
λίπος κί' ὄγκος κεφαλῶν,
κί' ἀπὸ τ' ὄρος τοῦ Σινᾶ
πλάξ συγχρόνων ἐντολῶν,
ποῦ τὴν πρώτην τοῦ μεγάλου Μωϋσέως ἀναιρεῖ,
καὶ πρὸς πάντα παραγγέλλει
νὰ σουφρώνη τὸ καρβέλι
τοῦ μακρὰν καὶ τοῦ πλησίον καὶ νὰ ψευδομαρτυρῇ.

Ἀναμίξεις τῶν συγχρόνων
μὲ σικιὰς σεπτῶν προγόνων
καὶ φιλάρχαιος ρεμουῖλα,
καὶ σὺ τὸ τέλος ὕμνος μόνον
γὰ τὸν κάθε φαταούλα.

Ὁ Φασουλῆς ὁ φαφλατᾶς μὲ Μαραθῶνων μαχητάς.

Φ. — Εἶδα κί' ἐγὼ τὰ θάνατα, τὰρχαῖα παλληκάρια,
μ' ἀστραφτεράς λεπίδες,
πατρίς πατρίς φωνάζοντας κτυποῦσαν τὰ κοντάρια
μαζὶ μὲ τῆς ἀσπίδες,
κί' ἴσκιους σὺν ἡλίου ξάπλωναν μακροὺς τὰ δόρατά των
καὶ δάφναις ἐξεφύτρωναν εἰς τὰ πατήματά των.

Παρθέναις κρινοδάκτυλαις, χαριτωμέναις κόραις
τὰ ραίνουν κανηφόραις,
καὶ μέσ' ἀπὸ τὰ μάτια των τὰ λαμπερὰ θωρῶ
νὰ τρέχη τῆς ἐλευθεριᾶς ἀθάνατο νερό,
καὶ γύρω των λαοὶ σκιρτοῦν, ὅπου διψοῦν γὰρ τοῦτο
κί' αἰμάτωσε τὴν σάρκα των βαρὺ βαρβάρων κνοῦτο.

Τὸν εἶδα τῶν παλληκαριῶν ἐκεῖνον τὸν ἀγῶνα
κί' εἶδα κί' ἀγγέλους φτερωτοὺς ἀπὸ τὸν Μαραθῶνα
μέσ' στήν Ἀθήνα νᾶρχωνται καὶ νὰ φωνάζουν: νίκη,
κί' εἶδα καὶ τὸν Καρνάβαλο καὶ τὸ μασκαράληκι.

Εἶδα προμάχους εὐσταλεῖς
ἐμπρὸς στάς θύρας τῆς Βουλῆς.
Ἐνθέρμως εὐχαρίστησαν τοῦ κράτους τοὺς πατέρας,
ὅπου τοὺς ἐνθυμήθησαν στάς ἱλαράς ἡμέρας
τοῦ νέου Καρνάβαλου,
γλεντζὲ Σαρδανάπαλου.

Εἶδα προμάχους εὐσταλεῖς
ἐμπρὸς στάς θύρας τῆς Βουλῆς,
κί' ἐκύτταζαν τὸν Ρέπουλη καὶ τὸν Παναγιωτόπουλο
μὲ διθειοῦχον ἄνθρακα ν' ἀσπρίζουν τὸν Σιμόπουλο,
κί' ἐκεῖνος λίαν πονηρὰς τὰς περιστάσεις κρίνων
ἔκανε τεμενάδες,
καὶ τοὺς δασμοὺς ἀπέσυρε τῶν ἐλαιοπυρρήνων
γὰ λίγους σαπουνάδες.

Κί' ἔβόα πρὸς αὐτὸν φωνὴ βουλευτικῶν Σειρήνων:
ἐλέησόν μας, κύριε τῶν ἐλαιοπυρρήνων,
καὶ τότε, Περικλῆ, κί' ἐγώ,
ποῦ γὰρ λευκότητος σφριγῶ,
σαποῦνι φώναξα γλυκὰ
δύο δεκάραις τὴν ὁκτῆ,
γὰ ροῦχα, γὰ πατώματα,
γὰ μασκαροκαμώματα,
γὰ χέρια καὶ γὰ μούραις
καὶ χίλιαις δρῶ μουντζούραις.

Κί' εἶδα καὶ τὸν Μιλτιάδη
μέσ' στῆς νύκτας τὸ σκοτάδι.
Ἐκανε σὺτὸ Παρλαμέντο κατὰ μόνον κατ' ἐρί
μ' ἔνα ρόπαλο σὺτὸ χέρι.

Μέσ' στὰ μάτια τὸν κυττῶ
καὶ τί θέλεις; τὸν ῥωτῶ.
Πλὴν αὐτὸς δὲν ἀπαντᾷ
καὶ σιμόνει πρὸ κοντά,
καὶ γὰρ βουλευτὴ μ' ἐπῆρε, Περικλῆ χοντροκεφάλᾳ,
καὶ τὸ ρόπαλο σηκώνει, καὶ καταλαβαίνει τᾶλλα.

Π. — Λοιπόν, βλάκα, δέξου τώρα
κί' ἀπὸ μένα μιὰ σπαλιόρα.

Εἰς τὸ Βασιλικὸ
δρᾶμα κοινωνικόν.

Ἀπόψε σὺτὸ Βασιλικὸ πολὺ σπουδαῖο πρᾶμμα,
θὰ παίξουνε τὸν Ἀσωτο, Προβελεγγίου δρᾶμα,
πλῆρες ποικίλης δράσεως, ποιήσεως καὶ σφρίγους,
ἀπόλαυσις αἰσθητικῆ καὶ γὰρ πολλοὺς κί' ὀλίγους.

Καὶ καμπόσαις ποικίλαις,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίαις.

Ἴτε πάντες εἰς τῆς Ἡθῆς τὸ γνωστὸν ζυθοπωλεῖον
Νικολῆ τοῦ Γιακουμάκη, τέλειον ἐκ τῶν τελείων.
Ἀνοικτὸν μέχρι πρωῒας στήν Ὀμόνοϊαν ἐκεῖ,
ἐντελὴς καθαριότητος κί' ἔξοχος μαγειρικῆ,
μῦτρα πρώτης Κλωναρίδη καὶ ποικίλα φαγητά,
ὁ καλλίτερος ὁ κόσμος πάντοτε σ' αὐτὸ φοιτᾷ,
τώρα δὲ τὰ Καρνάβαλα τοῦτο θεωρεῖται μόνον
καταφύγιον δι' ὅλους κί' ἐλιξίριον τῶν πόνων.
Κέρνα μας, κύρ Γιακουμάκη, κέρνα μας, κύρ Νικολῆ,
μέγας ἐπαινος σοῦ πρέπει κί' ἀπὸ μὲ τὸν Φασουλῆ.

Ἐμπορος γνώστης τῶν ἐδῶ κί' ὅλης τῆς ὑδρογείου,
Σωκράτης ὁ πασίγνωστος, ὁ Παπαγεωργίου,
περιφρονῶν τῆς χειμῶνις τὴν φρίκην τὴν ἀγρίαν
ἀτρόμητος κί' ἀπτόητος πῆγε στήν Ἑσπερίαν
πρὸς νέον πάλιν πλουτισμὸν τῶν δύο γνωστοτάτων
αὐτοῦ Καταστημάτων,
ποῦ στοῦ Σταδίου τὴν ὁδὸν κάνουν σουξὲ μεγάλο,
τὸ πρῶτο δώδεκ' ἀριθμός, δαρυντατρία τᾶλλο.

Τοῦ Ρωμηοῦ μας τὸ Γραφεῖον τὸ κατὰ μέτρον ὁδῶν
στῆς Πηγῆς τῆς Ζωοδόχου κεῖται τώρα τὴν ὁδὸν,
ποῦναι δράσεως μεγάλης πολυτάραχος σταθμός,
σὴν οἰκίαν Ἐμπερίκου, δεκατέσσερ' ἀριθμός.